

SPRAWOZDANIE

Walnego Zjazdu Delegatów Okręgowego Związku Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierót w Poznaniu z dnia 8 maja 1949 r.

Związek Emerytów w Poznaniu jest jednym z 75ciu odcinków terenowych jakie swoją administracją obejmuje Okręgowy Związek Emerytów i Emerytek Państwowych, Wdów i Sierót w Poznaniu.

Działalność Okręgu poznańskiego obejmuje województwa: poznańskie, pomorskie, olsztyńskie, gdańskie, szczecińskie, wrocławskie i część śląsko-dąbrowskiego. Na tych terenach działa 75 naszych oddziałów skupiających 12.171 członków. Oddział poznański prowadzi Zarząd Okręgu w własnym zakresie.

Oddział poznański skupił w swoich szeregach najwyższą ilość członków z Poznania i okolicy, na dzień 31 grudnia 1948 r. liczył 2.765 członków, obecnie 2.894.

Członkowie nasi — to emeryci i emerytki, państwowi, wojskowi i samorządowi, przedsiębiorstw państwowych jak Monopole Państw., Leśnictwo Poczta, P. K. O., Banki Państwowe oraz pozostałe po nich wdowy i sieroty.

Statut naszego Związku przewiduje, że celem naszego Związku jest ochrona praw nabytych, zastrzeżonych ustawami oraz samopomoc emerycka w ramach statutu. Ochrona nabytych praw, — to ustawiczne przypominanie czynnikom miarodajnym, że emerytury nasze nabyliśmy na mocy obowiązujących ustaw, które wszystkim etatowym pracownikom państwowym, wojskowym i samorządowym gwarantują po wyśłużeniu pewnego ustawami określonego czasu służby, zaopatrzenie na starość, jako też po jego śmierci dla pozostałej wdowy i sieroty.

Tych zasad Okręgowy Związek chroni wszystkimi legalnie dozwolonymi środkami, rzecznikiem tej pracy jest nasz czcigodny prezes Okręgu i prezes Związku Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych Zygmunt Gizella.

Zorganizowanie ruchu emeryckiego, postawienie go na obecnym poziomie, wszystkie osiągnięcia na tym polu, Spółdzielnie, Schroniska, własny dom, są Jego dziełem. To musi przyznać każdy współpracownik, każdy przyjaciel i każdy przeciwnik.

Ustawiczne przypominanie i kołatanie u miarodajnych czynników o poprawę bytu emerytowanych pracowników państwowych, wyjednały stopniową poprawę naszego bytu materialnego i sprawiły, że oprócz podwyżek zaopatrzeń osiągamy doraźne jednorazowe pomoce w postaci czy to przydziału materiałów, czy opału, masła, bezpłatnego leczenia, ulgowych przejazdów kolejami, tramwajami, bilety ulgowe do kin, które w ogólnej sumie stanowią bezsprzecznie poprawę bytu emerytów. Jak ta sprawa się przedstawia w cyfrach na terenie poznańskim, postaram się niniejszym zilustrować:

1. Rok 1945 — wypłacono emerytury przedwojenne. Pierwsza podwyżka od 150 zł do 400 zł nastąpiła w grudniu tego roku. Otrzymaliśmy wówczas karty żywnościowe II kat.

2. Rok 1946 — dalsza podwyżka — minimum emerytury 1.000 zł. Zapomoga świąteczna po 300 zł na osobę.

Rok 1947 — uzyskanie bezpłatnego leczenia dla wszystkich emerytów i wdów. Podwyżka — minimum emerytury do 2.000 zł, wdowy — 1.400 zł, uchylenie art. 25 ustawy emerytalnej, który ograniczał pracę zarobkową emerytów. Przydzielenie węgla interwencyjnego. Uzyskanie legitymacyj na przejazdy ulgowe kolejami na okres 5-cio letni. Uzyskanie ulg w podatku lokalowym, w opłatach radiowych oraz dodatki dla dzieci emerytów.

Rok 1948 — uzyskanie przydziału materiału odzieżowego dla całego Okręgu. Karty żywnościowe dla osób w wieku ponad 60 lat. Wyjednanie przydziału masła z O. K. Z. Z. Uzyskano zniżkowe karty tramwajowe dla niepracujących emerytów i emerytek. Uzyskano 600 talonów materiału odzieżowego i płótno.

Wydajemy około 400 biletów ulgowych miesięcznie do kin. Z końcem roku podwyższono od dnia 1. 1. 1949 r. minimum emerytur do 3.000 zł, wdów do 2.100 zł. Dodatki na dzieci podwyższono na 1.650 zł, 1.950 zł i 2.250 zł. Spodziewamy się dalszej podwyżki emerytur, które mają wynosić w pierwszym roku 50% pensji zasadniczej czynnego urzędnika w danym stopniu służbowym, z tego wynika, że stopniowa poprawa bytu emerytów jest bezsprzecznie widoczna, jakkolwiek niewystarczająca.

Obok wyżej podanych cyfr, ilustrujących stopniową poprawę bytu emerytów, którą osiągnęliśmy dzięki zrzeszeniu się w związku, członkowie naszego Okręgu posiadają jeszcze inne przywileje, których inne związki na terenie Polski w takim stopniu nie posiadają. Mam tutaj na myśli:

1. Naszą Spółdzielnię Oszczędnościowo-Pożyczkową, która dysponuje poważnym kapitałem obrotowym, z którego udziela pożyczek potrzebującym członkom do wysokości statutowej 50 tysięcy zł. Pożyczki te pomagają członkom w bardzo wielu wypadkach na stworzenie sobie źródła dochodu przez zakup maszyn do szycia, maszyn do pisania, tkackich, trykotarskich itp. lub pomogły im w innych potrzebach życiowych. Pożyczki te udzielane są na korzystnych warunkach za stosunkowo niskim procentem i na długoterminowe spłaty.

2. Drugą korzystną instytucją naszego Okręgu jest nasza spółdzielnia „Szwalnia”, w której wszyscy członkowie mają możliwość zaopatrywania się po bardzo korzystnych cenach we wszystkie artykuły odzieżowe i bielizniane. Ze ta instytucja oddaje nieocenione przysługi naszym członkom świadcząc stale obłożony skład sprzedaży tychże artykułów oraz poważne obroty roczne, idące w miliony. W tym roku Spółdzielnia „Szwalnia” przekazała na cele charytatywne bardzo poważną kwotę w sumie 93.800 złotych.

3. Trzecią z kolei instytucją, która pomaga